

Gekte met een donker randje

„Tristero doet modern“, op basis van „Ferdurdurke“ van Gombrowicz. Stuc, Vlamingenstraat Leuven, 22 april. Nog voorstellingen op 26 april (Netwerk Aalst), 3 mei (Victoriafestival Gent), 13 mei (Ten Weyngaert, Vorst).

DE titel *Tristero doet modern* klinkt alsof de makers met de nodige zelf-ironie aangeven dat ze pretenderen modern te zijn, maar eigenlijk halfwassen snotapen zijn. Dat is in deze voorstelling ook duidelijk. Improviserend op basis van absurde verhalen uit *Ferdurdurke* van Gombrowicz, ontstonden uitzinnig-komische taferelen.

Sommige ervan mankeren werkelijk elke logica, zijn pure absurditeit. De openings-scène bijvoorbeeld, waarin Peter Vandenbempt eerst door Youri Dirckx en Diederik Peeters op volstrekt onbegrijpelijke gronden bedreigd en vernederd wordt. Plots keert de situatie compleet om en verandert Vandenbempt in een hyper-autoritaire schoolfrik die zijn leerlingen louter gezagsargumenten inpompt.

De laatste scène daarentegen is, ondanks overdrijving, van een navrant herkenbare triestheid. Youri Dirckx ondervraagt Diederik Peeters eindeloos over de redenen waarom zijn baas niets meer van hem moet hebben. In die vragenstellerij zie je echter zeer precies wat de reden is. De man is zo mateloos op zichzelf gericht, en zo principieel verongelijkt, dat alles wat hem gezegd wordt stof is voor een nieuwe tirade van zelfbeklag. Deze scène vormt trouwens een hoogtepunt in het stuk.

En zo gaat het maar door in dit stuk: drie professoren die oeverloos emmeren over de interpretatie van een tekst tot bij een van hen de stoppen doorslaan. Of een gezin waar vader en moeder het maar al te leuk zouden vinden als hun flinke dochter als toppunt van vooruitstrevendheid een buitenechtelijk kind zou hebben. Het wicht zwijgt.

Wat verbindt deze verhalen? Het is vooral de groteske inconsequentie, de discrepantie tussen wat al deze personages pretenderen te zijn en wat ze doen. De enige factor die ze samenhang verleent is hun blinde instinct om macht te verwerven over de anderen.

Al wordt er soms net iets te gratuit grotesk geacteerd, zodat de evidente gelijkenis met reële situaties verdwijnt, is dit een uitstekende, zeer geestige voorstelling. Maar met een zeer donker randje.